

Ernstigen voor Het Laatste Woord kunt u sturen aan het Laatste Woord Postbus 432 1090 AK Amsterdam of aan hetlaatstewoord@parool.nl. Brieven mogen niet langer zijn dan zestienhonderd woorden. De redactie behoudt zich het recht voor stukken te korten.

het laatste woord

Nederlander worden wordt wel erg

Het wetsvoorstel om de termijn voor naturalisatie te verlengen naar zeven jaar is onnodig en slecht onderbouwd. Voor veel mensen zal het lastiger worden Nederlander te worden, schrijft emeritus hoogleraar Ulli d'Oliveira.

*Zo waarlijk helpe mij God almachtig of
Dat verkeer en befoel ik.*

Begin februari heeft de regering een wetsvoorstel gelanceerd om de termijn die men als toegelaten vreemdeling in Nederland moet wonen om in aanmerking te komen voor naturalisatie tot Nederlander, te verlengen van vijf naar zeven jaar.

De termijn van vijf jaar staat sinds 1892 in onze nationaliteitswetgeving, maar de regering vindt dat nu te kort. 'Thans is het gevoelen dat een termijn van zeven jaar meer recht doet aan de gedachte dat een meer substantiële periode van verblijf en toelating vooraf dient te gaan aan de verlening van het Nederlanderschap,' aldus de memorie van toelichting bij het wetsvoorstel.

Gevoel, gedachte, meer argumenten geeft het wetsvoorstel niet. Van daar dat de Raad van State het advies gaf het voorstel in te trekken. Daar is niet naar geluisterd. Evenmin als naar andere adviesinstellingen zoals de Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken en de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG).

Toegegeven wordt dat een periode van zeven jaar even arbitrair is als de huidige periode van vijf jaar. Waarom er iets moet veranderen, is echter volstrekt onduidelijk. Beziet men de verlenging in de context van alle andere voorwaarden die men moet vervullen om genaturaliseerd te kunnen worden, dan is de verlenging overbodig: om te worden beschouwd als ingeburgerd moet men namelijk ook voldoende aan in de wet en nadere regelgeving uitgewerkte gronden, zoals een flinke graad van beheersing van het Nederlands, kennis van de Nederlandse samenleving en contacten daarin.

Het is innerlijk tegenstrijdig om voor naturalisatie eerst een zware in-

tegratietest op te nemen en vervolgens te melden dat de verblijfstermijn een paar jaar omhoog moet vanwege de onvoltooide integratie.

Onder het mom van 'vereenvoudiging' doet het wetsvoorstel nog meer: het schrapt een aantal uitzonderingen voor groepen die tot nog toe als speciaal werden beschouwd omdat ze al banden met Nederland of Nederlanders bezitten. Zo worden oud-Nederlanders gelijkgeschakeld met andere vreemdelingen: ook zij moeten zeven jaar wachten. Wel hebben ze het recht te opteren voor het Nederlanderschap onder de voorwaarde dat ze één jaar in Nederland toelating en verblijf hebben, en dat betekent dat ze aan de eisen van de Vreemdelingenwet zijn onderworpen.

De partners van Nederlanders vormen een andere belangrijke groep aan wie een nieuwe verblijfsis wordt gesteld. Tot nog toe dienden zij drie jaar samen te wonen met de Neder-

Naar het advies het voorstel in te trekken, is niet geluisterd

lander met wie zij getrouwd waren of een geregistreerd partnerschap vormden. Zij hoefden niet in Nederland te wonen om genaturaliseerd te kunnen worden. Nu worden zij gelijkgesteld met ongetrouwde partners van Nederlanders: die moeten bovendien drie jaar in Nederland toelating en verblijf hebben voor hun naturalisatie.

Hoe ver weg is de situatie dat de vrouw die met een Nederlander trouwde automatisch het Nederlanderschap in de schoot geworpen kreeg. Nu gaat het om 'borging dat de

December 2012: een nieuwe Nederlander legt de eed af. Als het aan het kabinet ligt kunnen immigranten straks pas na zeven

buitenlandse partner een reële band heeft' - niet met de Nederlandse partner, maar met Nederland. Van rekening houden met de gerechtvaardigde belangen van individuen waarop het Europees Nationaliteitsverdrag aandringt, is geen spoor te bekennen.

Ook de naturalisatie van vluchtelingen valt onder de nieuwe zevenjaars-termijn. Zij worden niet eens genoemd in het wetsvoorstel. Hier gelden verdragen die voorschrijven hoe de verkrijging van de nationaliteit van het opvangland geregeld moet

zijn. Nederland meent aan zijn verplichting tot vergemakkelijking te hebben voldaan door wat lagere leges te verlangen. Dat kan misschien nog met door de verdragsrechtelijke beugels, maar is wel uitermate schriek. Het ligt in de rede bij het te goeder trouw uitvoeren van het verdrag de algemene verblijfstermijn terug te brengen. Vluchtelingen zijn geen willekeurige vreemdelingen.

En dan is er nog het onzalige voorstel, overgenomen uit het eerder genoemde ingetrokken wetsvoorstel

van Rutte I, om bij het meenaturaliseren van kinderen van twaalf tot zestien jaar een openbare ordetoets te hanteren. Probleemloos naturaliseren van criminele pubers wordt 'onwenselijk' gevonden.

In dit voorstel worden de belangen van het kind verwaarloosd, en wordt de criminaliteit van pubers (zoals al eerder van adolescenten van zestien jaar en ouder) op één hoop gegooid met volwassenencriminaliteit. Dit betekent dat pubers die met het strafrecht in aanraking komen, dubbel

Over opheffen deelraad hoeft niet getreurd te

Stel, je woont met veel plezier op IJburg, aan de Nico Jessekade bijvoorbeeld, en je wilt graag een steiger aanleggen voor je bootje. Je wens wordt breder gedeeld, dus met andere buurtbewoners dien je een burgerinitiatief in bij stadsdeel Oost. De deelraad staat er positief tegenover, dus dat lijkt hoopgevend. Nog even geduld dus!

Maar bijna drie jaar later zit je op een dinsdagavond weer bij de deelraad om je plan toe lichten. Na jaren ploeteren met langlopende vergun-

zoeken en bestemmingsplanwijzigingen is de aanleg van de steiger nog niet in zicht. Het besluit wordt over de verkiezingen getild en dan begint het hele circus opnieuw...

Voor mij is dit een prachtige illustratie van het falen van het stadsdeelstelsel. De afgelopen twee jaar ben ik duoraadslid geweest in Amsterdam-Oost. Helaas heb ik meer van dit soort voorbeelden gezien waaruit blijkt dat er een bestuurslaag is gecreëerd waar veel mensen vaak vooraf last van hebben in plaats van profijt.

het Diemerpark. Het stadsdeel vroeg de bewoners van IJburg een keuze te maken tussen twee alternatieven voor parkeerplaatsen. Toen een duidelijke meerderheid koos voor één van de alternatieven, meldde het stadsdeelbestuur dat deze optie niet uitvoerbaar is. Weer stonden de bewoners met lege handen.

Het stadsdeelstelsel is opgericht om de politiek dichterbij de mensen te brengen, maar heeft de kloof tussen de overheid en de mensen duidelijk niet weten te dichten. Regels en pro-

den. Elk initiatief, elke vorm van betrokkenheid van mensen wordt op voorhand de kop ingedrukt, het stelsel werkt demotiverend in plaats van

Elk initiatief, elke vorm van betrokkenheid wordt op voorhand de kop ingedrukt

activerend: de menselijke maat is verloren gegaan. Mensen zijn 'burgers'

gesproken wordt en waarover besloten wordt. Door dit wij-zij-denken (politici vs. burgers) is de kunst van het luisteren, aan beide zijden, verloren gegaan.

Maar er is hoop. Op 19 maart zijn er verkiezingen. De deelraden gaan plaatsmaken voor kleinere bestuurscommissies met minder bevoegdheden. De spannende vraag is natuurlijk of de bestuurscommissies gaan doen waar ze voor in het leven zijn: oren en ogen zijn van de gemeenteraad. Gaan ze naar de mensen?

Niet netjes van de NS

60 woorden

Het is niet netjes van de NS dat ze het via kaartje hebben afgeschafte. Zij beweren dat hiermee de reisprijs niet omhoog is gegaan, maar ze bewijzen het niet.
Reizen via een ander station moet haast wel duurder zijn ge-

worden. Want in plaats van vroeger één moet je nu twee kaartjes aanschaffen. Is natuurlijk nooit goedkoper. En dat allemaal om iedereen te dwingen tot gebruik van die door velen vermaledijde ov-chipkaart.

F.M. Boon, Deift

Wilt u met uw mening op deze plaats staan, schrijf dan een brief van maximaal 60 woorden en mail deze naar 60woorden@parool.nl.

lastig

jaar Nederlander worden. FOTO ANP

Stem blanco

In haar uiteenzetting op *Het Laatste Woord* van zaterdag geeft Babette Klecker aan waarom ze besloten heeft kiesweigeraar te blijven totdat er een overzichtelijker, transparanter en democratischer systeem komt.
Hoe ze dat tot uitvoering brengt, zegt ze er niet bij. Wil je als stemweigeraar meetellen dan moet je dus wel iets doen. Dat zou kunnen zijn: wel naar de stembus gaan en je stembiljet zonder stem in de bus gooien. Blanco stemmen worden wel geteld.

Aan het eind van de dag is duidelijk hoeveel stemweigerars deelnamen. Dit is de enige manier om te kennen te geven dat je weigert te stemmen. Ik wens ons veel medestanders!

Adrie van der Winkel

Ooit gehoord van respect?

Dank voor de aandacht die u hebt geschenkt aan de tentoonstelling in het Verzetmuseum (*Het Parool* van donderdag), maar ik ben wel kwaad!

Hoe haalt u het in uw hoofd – schrijvend in de spreekbuis van het verzet in de Tweede Wereldoorlog – de wandaden van hen, die toen onze aartsvijanden waren, te verdoezelen? U gebruikt in het artikel de verzachtende term omgekomen, waar vermoord had moeten staan. De vilein doorachte vernietigingsindustrie, gericht op voornamelijk Joden, kan men niet afdoen met bovengenoemd werkwoord. Dat is beledigend voor al onze familieleden en verzetsmensen, die koelbloedig geslachttofferd werden door de waan van een doorge draaide heerser en zijn trawanten.

Evengoed beledigend is de volstrekt af te keuren mode, om – vooral bij vrouwen – alleen de naam te noemen zonder aanspreektitel of voornaam. Dat doet men al helemaal niet bij een grande dame als mevrouw Loty Hufener-Verfer, die over de negentig is. Zo afficheert men iemand niet.

Donald de Marcas, Amsterdam

Krim, lees Cuba

Men hoeft niet zo heel erg oud te zijn om de rode draad te zien. Bij de vorige gelegenheid werden de Amerikanen en de vrede ernstig bedreigd. Weet u het nog? Een Russisch konvooi was onderweg naar Cuba met een grote lading raketten.

Deze raketten konden iedere Amerikaanse stad bereiken. De Amerikaanse president Kennedy en het Pentagon werden gek van de gedachte een raketmacht in hun voortuin te krijgen. De politiek heeft het net gehaald, want wereldoorlog drie was bijna rijp.

Draai de situatie nu eens om: de Russen denken in Oekraïne een sterke pro-Navo-regering te krijgen met alle gevolgen van dien. Een enorme Russische vloot in de Krim en in de voortuin onbekende invloeden.

Ik begrijp de angst van Poetin goed, maar hopelijk begrijpt hij de mijne ook. Politiek, los dit gauw op. Mijn kleinkinderen zullen u eens dankbaar zijn.

Hans Kuipers, Amsterdam

worden

mensen betrekken bij zaken die hun aangaan en hun belangen verdedigen in de Stopera? Of gaan ze toch weer politiek bedrijven?

Ik laat geen traan om het verdwijnen van de deelraden en ik denk veel inwoners van Oost ook niet. De nieuwe bestuurscommissieleden krijgen de kans om inwoners écht invloed en zeggenschap te geven over hun eigen buurt. Laten we hopen dat ze die kans met beide handen grijpen.

Dessie Liviakou, duodeciëradslid SP Amsterdam-Oost en deskundige burgerparticipatie

Karin Spaik

Winst uit patiëntgegevens

En toen gebeurde het. Zomaar, zo ongeveer tussen neus en lippen door. En meteen op een immens veel grotere schaal dan iemand ooit tevoren had kunnen bedenken...

Iedereen die een beetje had nagedacht over het elektronisch patiëntendossier (EPD) was hiervoor bevreesd geweest. Wanneer je zo veel data van patiënten verzamelt – wie heeft welke ziekte, welke medicijnen gebruiken die mensen, wat is hun sociale en fysieke achtergrond, hoe zit hun leven in elkaar, wat eten ze, wat drinken ze, zijn er mogelijk verbanden tussen hun leefstijl en hun ziektes? – weet je zowat zeker dat er later iemand opstaat die al die data, ooit verzameld voor de meest nobele doelen denkbaar, botweg te gelde wil maken.

Op enig moment verschijnt er iemand op het toneel die simpelweg winst ziet in al die verzamelde patiëntgegevens. Ze maken op basis daarvan een pitch. Ze verleiden daarmee de beheerders van die data. En door te lokken met een miljoen of wat, krijgen ze de databeheerders aan hun kant. Want ja, er blijkt inderdaad een fikse winst te maken te zijn met patiëntgegevens

– zelfs al is de handel erin niet legaal, zelfs al is de handel in zulke gegevens een flagrante privacyschending.

Engeland blijkt zowat alle patiëntgegevens in de verkoop te hebben gedaan. Via een schemerige deal met de Britse nationale ziektekostenverzekeraars verwierf een computerbedrijf eerder dit jaar de ongelimiteerde toegang tot de ziektegeschiedenis van alle verzekerden in Engeland.

Waarom de National Health Service, waarbij alle Britten zijn verzekerd, die deal accepteerde, weet niemand. De kans is groot dat ze dat deden vanwege de marktwerking. Dat rare bedrijf wilde graag iets van ze kopen. Niemand zou toch ooit misbruik maken van patiëntgegevens?

Het leek een veilige deal. Dus vandaar.

Nog geen maand later hadden de opkopers de beschikking over de medische gegevens van alle verzekerde Britten. Daaronder vielen hun ziektegeschiedenissen, hun gedoe met voorbehoedsmiddelen, hun aarzelande gesprekken met de huisarts of ze wellicht te veel dronken, hun angsten over erfelijke kanker. Al hun pijnlijke gesprekken met hun huisartsen.

Dat werd allemaal zonder hun medeweten gedeeld. Dat was allemaal niet meer privé. Dat gebeurde allemaal zonder dat de mensen in kwestie de kans hadden om hun gegevens nadien af te scherpen.

De firma die alle Britse patiëntgegevens beheerde, uploadde de hele handel gewoonweg naar Google. Omdat het om enorm veel data ging, duurde dat ruim twee weken.

De firma uploadde de hele handel gewoon naar Google

Niemand die je erop wijst dat zo dra je medische gegevens in een commerciële context worden overgezet, ineens ook alle extra bescherming wegvalt. Zodra je medische data exporteert naar een commerciële omgeving, vallen alle eerdere – met veel pijn en moeite – ingebouwde beschermingen.

En dan blijkt je ineens geen enkel recht meer over te houden.

k.spaik@parool.nl

Hein de Kort

